

noget forfejlet, idet det har manøvreret med Sagen saaledes, at den Sum Arbejderen skulde have til Raadighed, er sat op til 800 Kr., og Statens Bidrag nedsat til 1 Million. Det staar for mig saaledes, at en Lov med et saadant Indhold ikke vilde støtte Landarbejderne, men vilde kunne ligesom danne Grundlaget for et Aktieforetagende, hvoraf Staten kunde høste Fordel. Man skulde synes, at naar Staten giver 3 pCt. for de Penge, den faar til Laans, og igen kan faa $3\frac{1}{2}$ pCt., kunde den lige saa godt anvende 4 Millioner om Aaret, da den jo faar Udbytte af Pengene. Altsaa, Landstinget har ganske forfejlet Sagen, naar det tror at støtte Arbejderne ved den Stilling, det indtager. Jeg sagde til en af Forslagsstillerne forrige Gang, at naar man gaar op til 800 Kr., kunde man lige saa godt gaa op til 1,000 eller 1,200 Kr., thi man kunde ganske vist finde Mænd, der vilde overtage disse Lodder alligevel. Men det har været Udvalgets og de Mænds Mening, der have arbejdet for Sagen, at man skulde stræbe at gavne de virkelige Arbejdere, som ved egen Sparsommelighed have erhvervet nogle Skillinger, som altsaa have vist Stræbsomhed, Flid, Dygtighed og Alvor i deres Gerning. Det er dem, der skulle have saadanne Huse. Det er ganske vist blevet fremhævet i det andet Ting, at de vilde blive stærkt forgældede, men selv om de skyldte alt, hvad Huset har kostet, skulde disse Mænd nok vide at føre dette Arbejde saaledes frem, at det kan blive gode, ja udmærkede Hjem. Det, jeg har villet pege paa endnu en Gang, er, at efter mit Syn paa Sagen har Landstinget ganske forfejlet den Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget. Jeg vil haabe, at det eventuelle Fællesudvalg vil kunne føre en saadan Forhandling, at der kan komme et Resultat endnu i denne Samling. Jeg hører til dem, der forrige Gang sagde, at det mindst mulige, der kunde bydes — og det var lidt nok — var et Hus i hver Kommune, men meget værre bliver det, naar vi skulle nøjes med et i hver 3dje eller 4de Kommune. Jeg vil, som sagt, haabe, at der vil kunne opnaas et Resultat ved Forhandling med Landstinget i et Fællesudvalg. Alle Partier have jo denne Sag paa deres Program, der skulde derfor gerne komme noget ud af den.

Ordføreren (N. Pedersen): Jeg skal nu gøre en ganske kort Bemærkning over for den ærede Minister, som sagde, at jeg havde tillagt Landstinget Ansvaret for de Ord af en Landstingsmand, som jeg cite-

rede. Det er en forkert Opfattelse af mine Ord. Jeg udtalte endogsaa to Gange, at jeg ikke vilde tillægge Højre Ansvaret for, hvad dette enkelte Medlem havde udtalt. Jeg har kun draget denne Udtalelse frem for Folketingets egen Skyld, men ikke for at tillægge Højre eller Landstinget Ansvaret for denne Udtalelse.

J. Hage: Til det ærede Medlem for Lejre (Ole Hansen) vil jeg sige, at det undrer mig, at han saa grundig har undersøgt dette Spørgsmaal, hvor mange Huse der er af hver Slags. Hvis jeg havde sagt, at der fandtes 160,000 Arbejdsbrug eller smaa Husmandsbrug, vilde det have været en helt anden Sag. Men jeg har kun sagt, hvad der staar i det statistiske Tabelværk, at der findes 160,000 Huse med under 1 Td. Hartkorn, og i dette Tal komme selvfølgelig Villaerne med. At de Brug, der ere paa 1 Td. Hartkorn, i mange Tilfælde ere større end de Lodder, der her er Tale om, synes jeg, er noget, vi vare enige om ved den tidligere Behandling. Det ærede Medlem hævdede fremdeles, at Størrelsen 2—6 Tdr. Land er det, som der er Trang til, medens jeg fandt, at det netop ikke var dem, man havde Brug for. Det staar jo fast, at Udstykningen er foregaaet saa stærkt og livligt, at vi ere naaede op til 160,000 Huse under 1 Td. Hartkorn. Hvorledes de ere fordelte, kan maaské senere blive oplyst. Maaské kan den højtærede Minister gøre noget i den Retning, det skal jeg ikke have noget imod. Enhver vil kunne sige sig selv, at Villaerne kun vilde kunne spille en ganske underordnet Rolle ved et saa stort Tal.

Ole Hansen: Det glæder mig at kunne konstatere, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds og jeg altsaa ere fuldstændig enige om, at dette Tal, 160,000 Huse paa Landet med Jord, beviser ikke noget som helst med Hensyn til, om der er Trang til en Lov som den foreliggende eller ej. Derimod tør jeg maaské fremdrage, at vi her i Landet have 33,000 jordløse Huse. Det turde snarere være et Bevis for, at der er Trang til en Lov som den foreliggende, thi der kan ikke være Tvivl om, at en meget stor Del af de Husmænd og Arbejdere, der bo i disse Huse, have megen Lyst til at faa en lille Jordlod, naar de kunne faa den paa nogenlunde billige Betingelser.

Byriel-Jensen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil gøre. Jeg kan